

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-24, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Богданова

при участието на секретаря Христина Сп. Кръстева
като разгледа докладваното от Милена Богданова Търговско дело № 20231100900351 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА**, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „****“, чрез процесуалния представител адв. Д. Д. – САК, срещу „Б.Е.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, 1540, район „Слатина“, Аерогара София, с която са предявени обективно и кумулативно съединени искове с правни основания **чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във връзка с чл.232, ал.1 и ал. 2 във връзка с чл. 228 от ЗЗД, по чл. 92, ал. 1 от ЗЗД и по чл. 86 ЗЗД**. Иска се осъждане на ответника за заплащане на следните суми:

1. Сума в размер на **300 000 щатски долара**, представляваща наемна цена за 2021 г. съгласно чл. 3, ал. 2 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г.;

2. Сума в размер на **300 000 щатски долара**, представляваща наемна цена за 2022 г. съгласно чл. 3, ал. 2 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г.;

3. Сума в размер от **30 000 щатски долара**, представляваща неустойка за забава на плащането за наемната цена 2021 г. в максималния уговорен размер, съгласно чл. 11, ал. 1 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г., а именно 10 % от общо дължимата наемна цена за 2021 г. от 300 000 щатски долара;

4. Сума в размер от **30 000 щатски долара**, представляваща неустойка за забава на плащането за наемната цена 2022 г. в максималния уговорен размер, съгласно чл. 11, ал. 1 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г., а именно 10 % от общо дължимата наемна цена за 2022 г. от 300 000 щатски долара;

5. Сума в общ размер от **28 611.33 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за четвъртото тримесечие на 2020 г., дължими от наемателя на основание чл. 8, т. 6 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г.

6. Сумата от **29 881.56 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за първото тримесечие на 2021 г.

7. Сумата от **31 218.29 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за второто тримесечие на 2021 г.

8. Сумата от **32 450.86 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за третото тримесечие на 2021 г.

9. Сумата от **31 164.37 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за четвъртото тримесечие на 2021 г.

10. Сума в общ размер от **42 894.38 лева**, представляващи задължения за данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на имота, за първото тримесечие на 2022 г., дължими от наемателя на основание чл. 8, т. 6 от Договор за наем РД-566-229/9.11.2007 г.

Ищецът твърди, че на 09.11.2007 г. между СТОЛИЧНА ОБЩИНА, в качеството ѝ на Наемодател, и „Б.Е.“ АД, в качеството му на Наемател, е сключен Договор за наем с рег. индекс РД-566-229/9.11.2007 г., съгласно който наемодателят предоставя на наемателя за временно ползване недвижим имот - общинска собственост, находящ се в Русия, град Москва, ул. „Ленинградский проспект“, дом 20, строение 1 и строение 2. Страните били уговорили срок на договора – 10 години, който започвал да тече от момента на извършване на ремонт на наетия имот. Ремонтът следвало да се извърши в 2-годишен срок от предаване на държането на имота. Страните били уговорили помежду си годишна наемната цена за ползването на имота в размер на 150 000 щатски долара за първите пет години от срока на договора и 300 000 щатски долара за следващите пет години. Страните били уговорили помежду си, че за периода от сключването на договора до момента на извършване на ремонта наемателят не дължи наем.

Ищецът сочи, че имотът бил предаден на наемателя на 14.12.2007 г., за което страните били подписали приемо-предавателен протокол. От тази дата започнал да тече и срокът за извършване на ремонта. Тъй като ремонтът не бил завършен в уговорения срок, страните били подписали Анекс РД-566-54 от 11.12.2010 г., с който удължили срока за извършване на ремонта до 14.12.2011 г. Впоследствие, този срок също бил удължен до 30.06.2013 г. с допълнително споразумение с рег. индекс РД-566-24 от 04.12.2012 г.

Според ищеца ответникът не е заплатил годишната наемна цена за 2021 г. и 2022 г., като дължал, както следва: 1/ за 2021 г. - наем в размер на 300 000 щатски долара, с левова равностойност от 483 477.00 лева съгласно курса долар/лев към 29.01.2021 г., по силата на уговорката по чл. 3, ал.2 от Договора, тъй като 2021 г. попада в периода на действие на вторите пет години от наемния срок (от 01.07.2018 г. до 30.06.2023 г.; 2/ за 2022 г. - наем в размер на 300 000 щатски долара, с левова равностойност от 526 800.00 лева съгласно курса долар/лев към 28.01.2022 г., по силата на уговорката по чл. 3, ал.2 от Договора, тъй като 2022 г. попада в периода на действие на вторите пет години от наемния срок (от 01.07.2018 г. до 30.06.2023 г.).

За забавеното плащане на наема ищецът твърди, че ответникът му дължи неустойка за забава в размер на 0.05 % на ден, но не повече от 10 % от наемната цена, или сума в общ размер на 60 000 щатски долара или левовата равностойност от 108 949.80 лева, съгласно курса долар/лев към 09.02.2023 г., от които 1/ неустойка за забава на плащането за наемната цена за 2021 г. - в размер от 30 000 щатски долара, представляваща максималния уговорен размер от 10 % от общо дължимата от длъжника сума от 300 000 щатски долара; 2/ неустойка за забава на плащането за наемната цена за 2022 г. - в размер от 30 000 щатски долара, представляваща

максималния уговорен размер от 10 % от общо дължимата от длъжника сума от 300 000 щатски долара.

Освен това, ищецът сочи, че ответникът му дължи и сума в общ размер на 196 220.79 лева, представляващи задължения за данъци и такси, съгласно постигната помежду им уговорка в чл. 8, т. 6 от договора, от които:

1/ За четвърто тримесечие на 2020 г. - данъци и такси в общ размер от 28 611.33 лева.

2/ За 2021 г. - данъци и такси в общ размер от 124 715.08 лева за четирите тримесечия, както следва:

2.1. За първото тримесечие на 2021 г. - сумата от 29 881.56 лева;

2.2. За второто тримесечие на 2021 г. - сумата от 31 218.29 лева;

2.3. За третото тримесечие на 2021 г. - сумата от 32 450.86 лева;

2.4. За четвъртото тримесечие на 2021 г. - сумата от 31 164.37 лева.

3/ За първото тримесечие на 2022 г. - данъци и такси в общ размер от 42 894.38 лева.

Ответникът оспорва исковете изцяло като недопустими, неоснователни и недоказани. Не оспорва сключването на договора и неговия предмет, нито датата, на която започва да тече наемният срок, а именно 30.06.2013 г. Твърди, че надлежно е изпълнил всички задължения по договора. Соци, че между страните протичали преговори за извънсъдебно уреждане на отношенията.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа изцяло предявените искове. Отрича да са налице преговори между страните. Оспорва твърденията на ответника за изпълнение на задължението за плащане на наемната цена и другите разходи, следващи се от ползването на имота.

Ответникът представя отговор на допълнителната искова молба, с който поддържа възраженията си по основателността на исковата молба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, **намира за установено от фактическа страна следното:**

С определениято за насрочване от 28.06.2023 г., с оглед становището на страните, съдът е обявил за безспорни следните факти - сключване на договора за наем с посочения предмет и неговите клаузи, както и че наемният срок е започнал да тече на 30.06.2013 г.

По делото е представен договор за наем от 09.11.2007 г. с рег. индекс РД-566-229, сключен между СТОЛИЧНА ОБЩИНА, в качеството на наемодател и „Б.Е.“ АД, в качеството на наемател. Същият установява наличието на облигационната връзка между страните с предмет на договора отдаване под наем на процесния недвижим имот - частна общинска собственост, за сочената цена и срок договора.

В чл. 2, ал. 2 от договора е предвидено, че 10-годишният срок започва да тече от момента на извършването на ремонт на наетия имот.

На 14.12.2007 г. с приемо-предавателен протокол, подписан от страните, се установява, че наемодателят е предал на наемателя държането върху имота – предмет на договора за наем. От дата на предаване на имота, започнал да тече и 2-годишния срок за извършване на ремонта.

Към договора са представени два броя допълнителни споразумения за удължаване срока за извършване на ремонт на наетия имот, каквато възможност е предвидена в чл. 2, ал. 3 от договора, а именно Анекс с рег. индекс РД-566-54 от 11.12.2010 г. и Допълнително споразумение с рег. индекс № РД-566-24 от 04.12.2012 г.

Съгласно анекса от 11.12.2010 г. срокът за извършване на ремонта по чл. 2, ал. 2 от договора, който е изтекъл на 14.12.2009 г., е удължен с още две години – до 14.12.2011 г., а с допълнителното споразумение от 04.12.2012 г., срокът бил удължен до 30.06.2013 г. (чл. 1 на раздел III от допълнителното споразумение).

Сред ангажираните по делото писмени доказателства са представени няколко броя фактури, издадени от СТОЛИЧНА ОБЩИНА за твърдени в исковата молба задължения, както следва:

1. За задължението за заплащане на наем:

Фактура № 5080010235 от 31.01.2021 г. за сума в размер на 483477 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. наем за 2021 г.“

Фактура № 5080011059 от 31.01.2022 г. за сума в размер на 526800 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. наем за 2022 г.“

2. За дължимите местни данъци и такси към Федерален финансов отдел на Москва:

Фактура № 5080010355 от 31.03.2021 г. за сума в размер на 28611.33 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 4-то тримесечие на 2020 г.“

Фактура № 5080010485 от 14.05.2021 г. за сума в размер на 29881.56 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 1-во тримесечие на 2021 г.“

Фактура № 5080010653 от 05.08.2021 г. за сума в размер на 31218.29 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 2-ро тримесечие на 2021 г.“

Фактура № 5050003328 от 07.02.2022 г. за сума в размер на 31164.37 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 4-то тримесечие на 2021 г.“

Фактура № 5080011488 от 05.07.2022 г. за сума в размер на 42894.38 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 1-во тримесечие на 2022 г.“

Фактура № 5080011488 от 05.07.2022 г. за сума в размер на 42894.38 лв. с основание „По дог. № РД-566-229/09.11.2007 г. по чл. 8, т. 6 за 1-во тримесечие на 2022 г.“

Въпреки, че с отговора на исковата молба е оспорена дължимостта на претендираните от ищеца вземания, ответникът не е ангажирал доказателства за тяхното плащане или за осъществен друг способ на погасяване.

В първото открито съдебно заседание ответникът е навел твърдения за недължимост на претендираните суми поради наличието на непреодолима сила, а също така е направил и възражение за прихващане срещу вземанията на ищеца по предявените искове с вземането на ответника към ищеца за сумата от 619 028.54 евро. Посочва, че сумата представлява разноски за адвокатска защита, заплатени от дъщерно на ответника дружество - ООО „България Иер“, във връзка с осъществено процесуално представителство на ищеца по дело, заведено от община Москва срещу Столична община. С оглед направените възражения ответникът е ангажирал и писмени доказателства. Съдът не е допуснал за разглеждане въведеното от ответника основание за недължимост на процесната сума поради наличие непреодолима сила, доколкото същото е преклудирано, поради въвеждането му за първи път в първото по делото заседание. В тази връзка съдът не е приел и представените писмени доказателства. На основание чл.371 от ГПК е допуснал за разглеждане възражението за прихващане и е

отложил заседанието, като е дал възможност на ищеца да се запознае с новопредставените доказателства и да изрази становище по направените възражения, а така също и възможност за сключването на спогодба, доколкото е имало изразена от ответника воля в тази посока.

Поради оспорване на вземането, предявено с възражението за прихващане от страна на ищеца, в последващо открито съдебно заседание съдът е отменил протоколното си определение, с което е допуснал възражението за прихващане, предвид, че вземането – предмет на възражението, е оспорено и за установяването му е необходимо да бъдат събирани доказателства, с което се излиза извън хипотезата на чл.371 от ГПК, и страните помежду си не са постигнали спогодба. Представените в тази връзка писмени доказателства не са приети като доказателства по делото.

По делото е изготвено и прието заключение по допуснатата и назначена съдебно-счетоводна експертиза, като съдът кредитира същото, като обективно и компетентно изготвено, почиващо на всестранин и задълбочен анализ на приложените по делото доказателства, както и на записите в счетоводствата на двете страни по спора. В същото са направени изводи, че при счетоводството на ищеца се констатира осчетоводяване на всяка една от приложените в кориците на делото фактури. Също така се установява, че Столична община е изплатила към Федералния финансов отдел на Москва сумите за местните данъци и такси, посочени в приложените фактури. При проверка в счетоводните регистри на ответника се установява, че същите фактурите са отразени като неплатени по кредита на счетоводна сметка, отчитаща задължения към доставчици.

Що се касае до размера на неустойката за забава, която е уговорена в чл. 11 от договора, не са поставени задачи към вещото лице. Доколкото, обаче, изчисляването ☐ не представлява практическа сложност, съдът на основание чл. 162 ГПК може сам да извърши необходимите сметки за определяне на нейния размер.

В чл. 3, ал. 1 от договора е уговорено, че годишната наемна цена е в размер на 150 000 щатски долара за първите пет години от срока на договора, а за останалите пет - в размер на 300 000 щатски долара. Доколкото по делото е прието за безспорно установено, че началния срок, от който наемателят дължи наем на наемодателя е 30.06.2013 г. (датата, на която е изтекъл срокът за завършване на ремонта), то за периода от 30.06.2013 г. до 30.06.2018 г. годишната наемна цена е в размер на 150 000 щатски долара, а за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2023 г. годишната наемна цена е в размер на 300 000 щатски долара.

В чл. 3, ал. 3 от договора е уговорено, че наемната цена се заплаща до 30.01. на текущата година. Съгласно чл. 11, ал. 1 от договора при забава на плащането на наемната цена, наемателят дължи неустойка в размер на 0.05 % на ден, но не повече от 10% от наемната цена.

Наемната цена за 2021 г. е следвало да се плати до 31.01.2021 г., каквото плащане не е било извършено от ответника, поради което считано от 01.02.2021 г. същият е изпаднал в забава. Съгласно уговореното в договора ищецът може да претендира неустойка за забава в максимален размер на 10 % от наемната цена (300 000 щатски долара) или 30 000 щатски долара. При изчисляване на дължимата неустойка съдът взема предвид, че при начисляване на 0.05% на ден от наемната цена, ответникът дължи по 150 лв. на ден неустойка за забава. При 200 дни забава, същата ще бъде в размер на 30 000 лв. Доколкото се установи, че и към настоящия момент не е налице плащане на дължимия наем за 2021 г. и предвид периода на забава, може да се направи извод, че ответникът дължи неустойка за забава в размер на 10% от наемната цена или 30 000 лв. Също важи и за неплатената наемна цена за 2022 г., която е следвало да се плати до 31.01.2022 г., но поради неплащането ☐ наемателят е изпаднал

в забава, считано от 01.02.2022 г., с оглед на което има основание за начисляването на неустойка за забава в размер на 10 % от наемната цена или 30 000 щатски долара.

При така установената фактическа обстановка, **съдът приема от правна страна следното:**

Относно предявения за разглеждане иск по чл. 232, ал. 2, пр. 1 ЗЗД за заплащане на наемна цена по договор за наем:

Съгласно чл. 232, ал. 2, пр. 1 ЗЗД наемателят е длъжен да плаща наемната цена. При иск за плащане на наемната цена в тежест на ищеца-наемодател е да докаже реализацията на следните материални предпоставки: 1/ наличието на валидно сключен наемен договор; 2/ предаването в държане на ответника-наемател наетата вещь; 3/ настъпване падежът за плащане на уговорената наемна цена, както и нейния размер, а така също и обстоятелството, че в пределите на исковия период договорът за наем е обвързвал страните.

Първата от визираните предпоставки без съмнение е доказана, доколкото по делото е приобщен като писмено доказателство договор за наем, който е сключен между ищеца и ответника, като първия участва в качеството си на наемодател, а втория е наемател. Не се констатира пороци във фактическия състав по сключването на сделката, които да я опорочават до степен тя да е недействителна. Освен това в пределите на исковия период договорът обвързва страните, доколкото безспорен между страните е фактът, че 30.06.2013 г. е датата, от която започва да тече наемния срок, а същият е уговорен, а и не може да бъде за период по-дълъг от 10 години, т.е. изтича на 30.06.2023 г. Исковата молба е депозирана в съда на 20.02.2023 г. Тоест налице е валидно възникнало и обвързало страните наемно правоотношение.

Основното задължение по това правоотношение, което наемодателят носи е да предаде държането върху наетият имот на наемателя. Този факт също е еднозначно установен по делото с оглед приобщения към делото двустранно подписан приемо-предавателен протокол от 14.12.2007 г.

По силата на валидно възникналата и съществуваща между страните облигационна връзка за наемателя на основание чл. 232, ал. 2 от ЗЗД е налице задължение да плаща наемната цена съгласно условията на договора. При условията на чл. 154, ал. 1 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Страната, която носи доказателствената тежест за определен факт, следва да проведе пълно и главно доказване на този факт, т. е. да установи по несъмнен начин осъществяването му в обективната действителност. Настоящият съдебен състав намира, че в случая ответника - наемател не представи каквито и да било доказателства, още по-малко несъмнени такива, че е изпълнил задължението си за плащане на наемната цена.

Относно предявения за разглеждане иск по чл. 79, ал.1 ЗЗД за неизпълнение на задължението за заплащане на разходите за местни данъци и такси:

По силата на сключения между страните договор за наем в чл. 8, т. 6 същите са се споразумели наемателят да заплаща всички дължими данъци и такси, свързани със собствеността и ползването на обектите, предмет на договора, считано от момента на възникване на задължението за заплащане на наемната цена. От приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че ищецът надлежно е заплатил съответните данъци и такси към Федералните данъчни служби на Русия, но не е последвало възстановяване на тези разходи от страна на наемателя, макар и задължението за тяхното плащане да е в негова тежест.

Относно предявения за разглеждане иск с правно основание чл. 92, ЗЗД:

Съгласно чл. 92 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и

служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Същата е акцесорно задължение и става изискуема при неизпълнение на друго главно задължение. Фактическият състав, който следва да се осъществи, за да възникне основание за заплащане на неустойка за забава: наличие на валидно договорно задължение и ненавременното му изпълнение, което е поставило длъжника в забава.

Както вече се посочи по-горе, между страните няма спор, а и същото се установява и от приложените по делото доказателства, че между страните съществува валидна наемно правоотношение. По силата на сключения помежду им договор страните са уговорили неустойка за забава, ищецът се позовава се на клаузата на чл. 11 от договора, в която е предвидено, че наемателят дължи неустойка в размер на 0.05 % на ден от дължимата наемна цена, но не повече от 10 % от наемната цена. По делото не се представят доказателства, от които да се установява, че ответникът е изправна страна по договора. Следователно, в случая се констатира неизпълнение на главното задължение за заплащане на уговорения наем, което води и до начисляване на претендираната от ищеца неустойка в размер на 60 000 щатски долара, дължима за 2021 г. и 2022 г.

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че така предявените искове са основателни и следва да бъдат уважени за претендираните сумите от: 1/ 600 000 щатски долара, представляваща неплатени суми по договор за наем за наемна цена на имота за 2021 г. и 2022 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателно изплащане на вземането; 2/ 30 000 щатски долара – неустойка за забавено плащане на наем за 2021 г. и 30 000 щатски долара - неустойка за забавено плащане на наем за 2022 г.; 3/ 29 881.56 лева – местни данъци и такси за първото тримесечие на 2021 г.; 31 218.29 лева - местни данъци и такси за второто тримесечие на 2021 г.; 32 450.86 лева - местни данъци и такси за третото тримесечие на 2021 г.; 31 164.37 лева - местни данъци и такси за четвъртото тримесечие на 2021 г.; 42 894.38 лева - местни данъци и такси за първото тримесечие на 2022 г.

По разноските:

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва в тежест на ответника да се възложат претендираните от ищеца разноски, чието искане е заявено своевременно и за които е представен списък по чл. 80 ГПК в последното по делото открито съдебно заседание. Ищецът е ангажирал доказателства за действително сторени разходи, поради което следва да му бъдат присъдени разноски, както следва: 52 617.90 лв. – държавна такса, 900 лв. – депозит за вещо лице, 53 258.05 лв. с вкл. ДДС – адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, Софийски градски съд, VI - 24 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Б.Е.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Слатина“, Аерогара София, бул. Брюксел № 1, на основание чл. 232, ал. 2, пр. 1 ЗЗД, да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, БУЛСТАТ *****, с адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „*****, сумата в размер на 300 000 щатски долара /триста хиляди/, представляваща уговорена и незаплатена наемна цена за 2021 г. и 300 000 щатски долара /триста хиляди/, представляваща уговорена и незаплатена наемна**

цена за **2022 г.** за отдаден под наем с Договор за наем РД-566-229/9.11.2007 г. имот, находящ се в Русия, град Москва, ул. „Ленинградский проспект“, дом 20, строение 1 и строение 2, ведно със законната лихва върху главното вземане, считано от момента на депозиране на исковата молба в съда - 20.02.2023 г. до окончателното му изплащане.

ОСЪЖДА „Б.Е.“ АД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Слатина“, Аерогара София, бул. Брюксел № 1, на основание чл. 92 ЗЗД да заплати на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА, БУЛСТАТ *****,** с адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „*****, сума в размер на **30 000 щатски долара /тридесет хиляди/**, представляваща неустойка за забава на плащането за наемната цена за 2021 г., съгласно чл. 11, ал. 1 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г., както и сума в размер от **30 000 щатски долара /тридесет хиляди/**, представляваща неустойка за забава на плащането за наемната цена за 2022 г., съгласно чл. 11, ал. 1 от Договор за наем РД-566- 229/9.11.2007 г.

ОСЪЖДА „Б.Е.“ АД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Слатина“, Аерогара София, бул. Брюксел № 1, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД да заплати на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА, БУЛСТАТ *****,** с адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „*****, дължими на основание чл. 8, т. 6 от Договор за наем РД-566-229/9.11.2007 г. суми за местни данъци и такси, както следва: **29 881.56 лева** /двадесет и девет хиляди осемстотин осемдесет и един лева и 56ст./- за първото тримесечие на 2021 г.; **31 218.29 лева** /тридесет и една хиляди двеста и осемнадесет лева и 29ст./ - за второто тримесечие на 2021 г.; **32 450.86 лева** /тридесет и две хиляди четиристотин и петдесет лева и 86ст./- за третото тримесечие на 2021 г.; **31 164.37 лева**/тридесет и една хиляди сто шестдесет и четири лева и 37ст./ - за четвъртото тримесечие на 2021 г.; **42 894.38 лева** /четиридесет и две хиляди осемстотин деветдесет и четири лева и 38ст./- за първото тримесечие на 2022 г.

ОСЪЖДА „Б.Е.“ АД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Слатина“, Аерогара София, бул. Брюксел № 1, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА, БУЛСТАТ *****,** с адрес: гр. София, п.к. 1000, ул. „*****, разноски, направени във връзка с настоящото исково производство, както следва: **52 617.90 лв.** /петдесет и две хиляди шестстотин и седемнадесет лева и 90ст./ – държавна такса, **900 лв./деветстотин/** – депозит за вещо лице, **53 258.05 лв./петдесет и три хиляди двеста петдесет и осем лева и 05ст./** с вкл. ДДС – адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски апелативен съд.

Съдия при Софийски градски съд: _____